

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๕ /๒๕๕๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายละเอียดรายรับและรายจ่ายทั้ง
เงินในงบประมาณและนอกงบประมาณ

ผู้อุทธรณ์ : นายสมชาย [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นประธานชมรมข้อมูลข่าวสารเพื่อประชาชน ได้รับการร้องขอความเป็นธรรมจากชมรมชาวสยามสแควร์ซึ่งได้รับความเดือดร้อนจากการขึ้นค่าเช่าพื้นที่บริเวณสยามสแควร์จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สูงเกินความเป็นจริง ๕๐๐-๖๐๐ เปอร์เซ็นต์ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๘ และหนังสือลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๔๘ ถึงอธิการบดีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๙ รายการ ได้แก่

๑. รายรับและรายจ่ายทั้งที่เป็นเงินในงบประมาณและเงินนอกงบประมาณของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและของสำนักงานจัดการทรัพย์สินจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตั้งแต่ปี ๒๕๔๓-๒๕๔๘

๒. รายรับและรายจ่ายซึ่งมหาวิทยาลัยได้รับจากการให้เช่าพื้นที่เพื่อเป็นสถานที่จอดรถบริเวณสยามสแควร์ ตั้งแต่ปี ๒๕๔๓-๒๕๔๘ พร้อมทั้งสัญญาจ้างระหว่างจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยกับบริษัทเอกชนให้ดูแลเรื่องดังกล่าว

๓. รายละเอียดเกี่ยวกับการให้เช่าและการต่อสัญญาเช่าของอาคารศูนย์การค้ามาบุญครองและโรงแรมโนโวเทล พร้อมทั้งรายละเอียดเกี่ยวกับผลประโยชน์ซึ่งมหาวิทยาลัยได้รับ

๔. รายละเอียดเกี่ยวกับการลงทุนของอาคารวิทยกิตต์พร้อมทั้งผลประโยชน์ซึ่งมหาวิทยาลัยได้รับ

๕. รายละเอียดและงบการลงทุนของอาคารในโครงการ CU HITECH SQUARE บริเวณสามย่าน ตลอดจนแผนการก่อสร้างอาคารดังกล่าว

๖. งบการเงิน รายรับและรายจ่ายประจำปีของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๗. ข้อบังคับของมหาวิทยาลัยทุกระดับ โดยเฉพาะข้อบังคับเกี่ยวกับระเบียบการจัดหาผลประโยชน์และการเก็บรักษารายได้และการใช้จ่ายของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำวินิจฉัย ที่ สค ๖๕ /๒๕๕๐

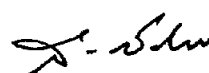
๘. รายละเอียดเกี่ยวกับจำนวนของผู้ประกอบการเช่าอาคารพื้นที่บริเวณสยามสแควร์ ซึ่งได้ต่อสัญญาเช่าใหม่กับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๙. รายละเอียดเกี่ยวกับจำนวนของผู้ประกอบการเช่าอาคารพื้นที่บริเวณสยามสแควร์ ซึ่งมีได้ต่อสัญญาเช่าใหม่กับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยได้ดำเนินการตัดกุญแจเพื่อเข้าไปตรวจสอบความปลอดภัยภายในอาคาร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๑๒/๖๒๖ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๔๙ และหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๑๒/๑๑๕๒ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เฉพาะรายรับและรายจ่ายที่เป็นเงินในงบประมาณและเงินนอกงบประมาณของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยตั้งแต่ปี ๒๕๔๓-๒๕๔๘ และรายรับของสำนักงานจัดการทรัพย์สินจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยตั้งแต่ปี ๒๕๔๓-๒๕๔๘ เท่านั้น และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖-รายการที่ ๙ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายจ่ายของสำนักงานจัดการทรัพย์สินจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตั้งแต่ปี ๒๕๔๓-๒๕๔๘ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒-รายการที่ ๕ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูล

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๔๙ และหนังสือลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๐ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เพื่ออุทธรณ์คำสั่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

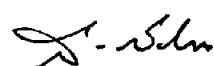
คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ และคำชี้แจงของผู้แทนจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นประธานชมรมข้อมูลข่าวสารเพื่อประชาชน บรรณาธิการหนังสือพิมพ์เสียงจากประชาชน และอดีตนุกรรมการติดตามการใช้จ่ายงบประมาณของส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น วุฒิสภา ได้รับการร้องเรียนขอความเป็นธรรมจากชมรมชาวสยามสแควร์ซึ่งมีข้อพิพาทเกี่ยวกับการขึ้นค่าเช่าพื้นที่บริเวณสยามสแควร์จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในอัตราสูงเกินจริงประมาณ ๕๐๐-๖๐๐ เปอร์เซ็นต์ จากค่าเช่าเดิม ผู้อุทธรณ์ในฐานะอนุกรรมการฯ ได้รับเรื่องไว้และนำเข้าสู่กระบวนการพิจารณาของคณะกรรมการงบประมาณในคณะอนุกรรมการฯ โดยเชิญผู้แทนชมรมสยามสแควร์ และผู้บริหารจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยไปชี้แจง และขอให้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจำนวน ๙ รายการเพื่อใช้ในการตรวจสอบความโปร่งใสในการบริหารงาน แต่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยพยายามบ่ายเบี่ยงมาโดยตลอด ประกอบกับในช่วงเวลาดังกล่าวจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้ฟ้องร้องดำเนินคดีกับผู้อุทธรณ์ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์นำบทความเกี่ยวกับการตรวจสอบความถูกต้องของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยไปลงพิมพ์ในหนังสือพิมพ์เสียงจากประชาชนซึ่งผู้อุทธรณ์เป็นบรรณาธิการ

คำวินิจฉัย ที่ สค ๖๕ /๒๕๕๐

ผู้อุทธรณ์จึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๘ และหนังสือลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๔๘ เพื่อขอใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ในการขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๙ รายการข้างต้นจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อนำไปใช้เป็นพยานหลักฐานในการต่อสู้คดี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๑๒/๖๒๖ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๐ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้บางส่วน และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารบางส่วน โดยให้ผู้อุทธรณ์ไปรับข้อมูลข่าวสารในส่วนที่เปิดเผยได้ในวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ ในเวลาราชการ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยไม่ได้แจ้งว่ารายการใดที่เปิดเผยได้และรายการใดที่เปิดเผยไม่ได้เป็นการแจ้งที่คลุมเครือและประวิงเวลาการเปิดเผยข้อมูล ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๔๙ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพื่ออุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว ต่อมาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๑๒/๔๔๘๓ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๔๙ แจ้งให้ผู้อุทธรณ์กำหนดนัดหมายวันเข้าตรวจสอบข้อมูลล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๕ วัน ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้ขอนัดเข้าตรวจสอบข้อมูลในวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๔๙ ตั้งแต่เวลา ๐๙.๐๐ น. เป็นต้นไป ผู้อุทธรณ์ได้เข้าตรวจสอบข้อมูลในวันดังกล่าวปรากฏว่าข้อมูลที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจัดเตรียมไว้นั้นไม่เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสาร ๙ รายการที่ร้องขอ และผู้มีหน้าที่โดยตรงไม่อยู่ชี้แจงมีเพียงนิติกรฝึกหัดซึ่งไม่ทราบข้อเท็จจริงและไม่สามารถตอบข้อซักถามได้ ผู้อุทธรณ์จึงขอให้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยนัดหมายใหม่อีกครั้งภายในวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๔๙ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีหนังสือด่วนมาก ที่ ศธ ๐๕๑๒/๙๗๓๙ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๙ กำหนดนัดหมายในวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๔๙ แต่ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถไปตามนัดหมายได้เนื่องจากต้องไปขึ้นศาลอาญากรุงเทพใต้ในวันดังกล่าว จึงขอให้มหาวิทยาลัยนัดหมายวันใหม่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๑๒/๑๓๒๙๔ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่าได้จำหน่ายคำร้องขอของผู้อุทธรณ์ และจัดส่งเอกสารทั้งหมดคืนไปยังส่วนงานต่าง ๆ แล้ว เนื่องจากผู้อุทธรณ์มิได้ไปตามนัดหมาย ผู้อุทธรณ์เห็นว่ากระทำการของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นการจงใจฝ่าฝืนพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงมีหนังสือลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๐ เพื่อขออุทธรณ์คำสั่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยอีกครั้ง

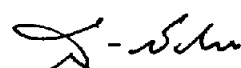
ผู้แทนจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยชี้แจงสรุปความได้ว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอทั้ง ๙ รายการนั้น เป็นข้อมูลข่าวสารที่มหาวิทยาลัยสามารถเปิดเผยได้ แต่เนื่องจากข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ในส่วนรายชื่อของสำนักงานจัดการทรัพย์สินจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมิได้จัดทำข้อมูลดังกล่าวแยกไว้เป็นการเฉพาะแต่จัดทำไว้ในลักษณะประมาณการรายจ่ายโดยรวมของมหาวิทยาลัยโดยแบ่งไว้ตามลักษณะของกิจกรรม ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายรับและรายจ่ายซึ่งมหาวิทยาลัยได้รับจากการให้เช่าพื้นที่เพื่อเป็นสถานที่จอดรถบริเวณสยามสแควร์ ตั้งแต่ปี ๒๕๓๓-๒๕๔๘ พร้อมทั้งสัญญาจ้างระหว่างจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยกับบริษัทเอกชนให้ดูแลเรื่องดังกล่าวเนื่องจากมหาวิทยาลัยไม่ได้เป็นผู้ให้บริการสถานที่จอดรถแก่ประชาชนผู้เข้าไปในบริเวณสยามสแควร์

คำวินิจฉัย ที่ สค ๖๕ /๒๕๕๐

และมหาวิทยาลัยไม่ได้ทำสัญญาว่าจ้างกับบริษัทเอกชนให้ดูแลเรื่องดังกล่าว มหาวิทยาลัยจึงไม่มีข้อมูลในรายการนี้ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ รายละเอียดเกี่ยวกับการให้เช่าและการต่อสัญญาเช่าของอาคารศูนย์การค้ามาบุญครองและโรงแรมโนโวเทล พร้อมทั้งรายละเอียดที่มหาวิทยาลัยได้รับ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ รายละเอียดเกี่ยวกับการลงทุนของอาคารวิทยกิตติ์ พร้อมทั้งผลประโยชน์ซึ่งมหาวิทยาลัยได้รับ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ รายละเอียดเกี่ยวกับงบการลงทุนของอาคารในโครงการ CU HITECH SQUARE และแผนการก่อสร้างอาคารดังกล่าว มหาวิทยาลัยไม่ได้จัดข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไว้เป็นการเฉพาะ ซึ่งมหาวิทยาลัยไม่มีหน้าที่ต้องรวบรวม หรือจัดทำขึ้นใหม่ ตามมาตรา ๑๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖-รายการที่ ๙ มหาวิทยาลัยแจ้งเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์อยู่แล้ว โดยข้อมูลในรายการที่ ๗ ผู้อุทธรณ์สามารถตรวจได้ทางเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยได้นัดหมายหลายครั้งให้ผู้อุทธรณ์ไปรับเอกสารในส่วนที่เปิดเผยได้แต่ผู้อุทธรณ์ได้ขอเลื่อนการเข้ารับเอกสาร จนเมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๔๙ ผู้อุทธรณ์ได้เข้าตรวจดูเอกสารที่ร้องขอและอ้างว่าไม่ใช่เอกสารที่ต้องการ และขอให้มหาวิทยาลัยนัดหมายวันใหม่ ซึ่งมหาวิทยาลัยได้ทำการนัดหมายอีกครั้ง แต่ผู้อุทธรณ์อ้างว่าต้องไปขึ้นศาล มหาวิทยาลัยจึงได้มีหนังสือแจ้งผู้อุทธรณ์จำหน่ายคำร้องขอและจัดส่งคืนเอกสารตามหน่วยงานต่าง ๆ

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้รับหนังสือของผู้อุทธรณ์ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๔๙ และได้นำเรื่องเข้าสู่กระบวนการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาและให้ความเห็นเรื่องร้องเรียน เนื่องจากพิจารณาเห็นว่า การแจ้งตอบของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไม่มีความชัดเจนว่าข้อมูลในส่วนที่ไม่เปิดเผยเป็นข้อมูลใดบ้าง คณะอนุกรรมการฯ จึงมีมติในการประชุมครั้งที่ ๑๘๒-๑๗/๒๕๔๙ เมื่อวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๔๙ ให้เชิญผู้แทนจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยไปชี้แจงว่าข้อมูลใดที่สามารถเปิดเผยได้ และข้อมูลใดที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ เพื่อผู้ร้อง (ในขณะนั้น) จะได้ใช้สิทธิให้ถูกต้องต่อไป ก่อนการประชุมจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้แจ้งฝ่ายเลขานุการว่า ได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๑๒/๑๑๒๕ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ ถึงผู้ร้องเพื่อแจ้งให้ทราบว่าข้อมูลทั้ง ๙ รายการมีรายการใดบ้างที่เปิดเผยได้และเปิดเผยไม่ได้ด้วยเหตุผลใด แต่ยังไม่ได้ส่งให้ผู้ร้องเนื่องจากเข้าใจว่าผู้ร้องจะเข้าไปตรวจดูข้อมูลในส่วนที่เปิดเผยได้ในวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ อย่างไรก็ตาม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้จัดส่งหนังสือฉบับดังกล่าวให้ผู้ร้องทราบแล้ว พร้อมทั้งส่งโทรสารให้คณะอนุกรรมการฯ เพื่อพิจารณา โดยคณะอนุกรรมการฯ เห็นว่าการแจ้งตอบของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีความชัดเจนเพียงพอ จึงได้ยุติเรื่องในชั้นร้องเรียน ซึ่งต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๐ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพื่อติดตามเรื่องและอุทธรณ์คำสั่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะอนุกรรมการเฉพาะกิจพิจารณาส่งเรื่องอุทธรณ์พิจารณาเห็นว่าเรื่องดังกล่าวเข้าองค์ประกอบพิจารณาของคณะกรรมการ

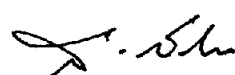
คำวินิจฉัย ที่ สค ๖๕ /๒๕๕๐

วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร จึงได้มอบหมายและนำเรื่องเข้าพิจารณาในคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ เมื่อวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายรับและรายจ่ายทั้งที่เป็นเงินในงบประมาณและเงินนอกงบประมาณของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และรายรับของสำนักงานจัดการทรัพย์สินจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตั้งแต่ปี ๒๕๔๓-๒๕๔๘ เป็นข้อมูลข่าวสารที่มหาวิทยาลัยแจ้งเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว

อย่างไรก็ตาม ข้อมูลข่าวสารในส่วนรายจ่ายของสำนักงานจัดการทรัพย์สินจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รวมถึงข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ รายละเอียดเกี่ยวกับการให้เช่าและการต่อสัญญาเช่าของอาคารศูนย์การค้ามาบุญครองและโรงแรมโนโวเทล พร้อมทั้งรายละเอียดเกี่ยวกับผลประโยชน์ซึ่งมหาวิทยาลัยได้รับ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ รายละเอียดเกี่ยวกับการลงทุนของอาคารวิทยกิตต์ พร้อมทั้งผลประโยชน์ซึ่งมหาวิทยาลัยได้รับ และข้อมูลข่าวสารในรายการที่ ๕ รายละเอียดและงบการลงทุนของอาคารในโครงการ CU HITECH SQUARE บริเวณสามย่าน ตลอดจนแผนการก่อสร้างอาคารดังกล่าว แม้จะเป็นข้อมูลข่าวสารที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยไม่ได้แจกแจงรายละเอียดไว้เป็นการเฉพาะแต่เป็นข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยได้ และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยต้องจัดไว้ให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจสอบตามสภาพของเอกสารที่มีอยู่ โดยมหาวิทยาลัยไม่จำเป็นต้องไปจัดทำ วิเคราะห์ จำแนกรวบรวม หรือจัดให้มีขึ้นใหม่ เว้นแต่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเห็นว่ากรณีที่xonนั้นมิใช่การแสวงหาผลประโยชน์ทางการค้า และเป็นเรื่องจำเป็นเพื่อปกป้องสิทธิเสรีภาพสำหรับผู้อุทธรณ์ หรือเป็นเรื่องที่จะเป็นประโยชน์แก่สาธารณะ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจะจัดหาข้อมูลข่าวสารนั้นให้ก็ได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายรับและรายจ่ายซึ่งมหาวิทยาลัยได้รับจากการให้เช่าพื้นที่เพื่อเป็นสถานที่จอดรถบริเวณสยามสแควร์ ตั้งแต่ปี ๒๕๔๓-๒๕๔๘ พร้อมทั้งสัญญาจ้างระหว่างจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยกับบริษัทเอกชนให้ดูแลเรื่องดังกล่าว แม้มหาวิทยาลัยไม่ได้เป็นผู้ให้บริการสถานที่จอดรถแก่ประชาชนในบริเวณสยามสแควร์ด้วยตนเอง แต่มหาวิทยาลัยได้ให้เอกชนเช่าพื้นที่เพื่อเป็นสถานที่จอดรถ ดังนั้น รายรับและรายจ่ายซึ่งมหาวิทยาลัยได้รับจากการให้เอกชนเช่าพื้นที่เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่สามารถเปิดเผยได้ ส่วนสัญญาจ้างระหว่างจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยกับบริษัทเอกชนให้ดูแลเรื่องดังกล่าว เนื่องจากมหาวิทยาลัยไม่ได้ทำสัญญาว่าจ้างกับบริษัทเอกชนให้ดูแลเรื่องสถานที่จอดรถ ข้อมูลในส่วนนี้จึงไม่มีอยู่ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริง ผู้อุทธรณ์สามารถใช้สิทธิร้องเรียนได้ตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ต่อไป

คำวินิจฉัย ที่ สค ๖๕ /๒๕๕๐

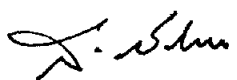
ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ งบการเงิน รายรับและรายจ่ายประจำปีของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นข้อมูลข่าวสารเดียวกับในรายการที่ ๑ ซึ่งมหาวิทยาลัยได้แจ้งเปิดเผยแล้ว

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ ข้อบังคับของมหาวิทยาลัยทุกระดับ โดยเฉพาะข้อบังคับเกี่ยวกับระเบียบการจัดหาผลประโยชน์และการเก็บรักษารายได้และการใช้จ่ายของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นข้อมูลข่าวสารที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเปิดเผยอยู่แล้วทางเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัย ซึ่งได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว

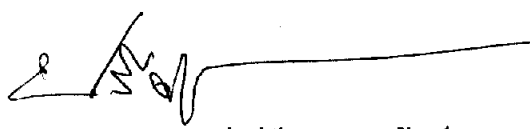
ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๘ รายละเอียดเกี่ยวกับจำนวนของผู้ประกอบการเช่าอาคารพื้นที่บริเวณสยามสแควร์ ซึ่งได้ต่อสัญญาเช่าใหม่กับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๙ รายละเอียดเกี่ยวกับจำนวนของผู้ประกอบการเช่าอาคารพื้นที่บริเวณสยามสแควร์ ซึ่งมีได้ต่อสัญญาเช่าใหม่กับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยได้ดำเนินการตัดกุญแจเพื่อเข้าไปตรวจสอบความปลอดภัยภายในอาคาร เป็นข้อมูลข่าวสารที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์อยู่แล้ว

ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารทั้ง ๙ รายการที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ จึงไม่มีประเด็นในการพิจารณาว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวสามารถเปิดเผยได้หรือไม่ แต่ประเด็นการอุทธรณ์เรื่องนี้เกิดจากข้อมูลที่ร้องขอมีจำนวนมาก และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยไม่ได้ให้ความสะดวกแก่ผู้อุทธรณ์ในการเข้าตรวจสอบข้อมูล ซึ่งการกระทำดังกล่าวเข้าข่ายเป็นการประวิงเวลาในการให้ข้อมูล จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในฐานะหน่วยงานของรัฐจึงต้องปฏิบัติตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ ในการอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงข้อมูลให้แก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเปิดเผยข้อมูลตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอและให้ความสะดวกในการเข้าตรวจสอบข้อมูลทุกรายการ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ สัญญาจ้างระหว่างจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยกับบริษัทเอกชนให้ดูแลเรื่องสถานที่จอดรถให้ยกอุทธรณ์

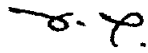

(นายสมยศ เชื้อไทย)

หัวหน้าคณะที่ ๓

(ศาสตราจารย์ปรีดี เกษมทรัพย์)

กรรมการ

คำวินิจฉัย ที่ สค ๖๕ /๒๕๕๐

(นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์)

กรรมการ

(นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์)

กรรมการ

(นายสีกหาญ ไตมรศักดิ์)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๐